

Kyrkmusen och domen

Kyrktuppen satt på sin pinne och tittade ut i novembermörkret. Låga moln drog fram över honom och det regnade. Han suckade. Kyrkmusen dök upp ur ett hål i tornplåten och ruskade på sig.

"Mysigt väder" utbrast han.

"Mycket" suckade tuppen.

"Perfekt för maskar och gråsuggor, för att inte tala om sniglar" sa musen glatt. "Idag kan jag fylla skafferiet!"

Tuppen såg med avsmak på musen när han skuttade iväg igen. Han hörde musen sjunga för sig själv när han slank in i tornet.

"Ett ögonblick!" hojtade tuppen. Kyrkmusen kikade fram ur hålet igen.

"Ska jag hämta lite åt dig med?" frågade han.

Tuppen låtsades inte om frågan utan ställde en egen. "Får jag fråga vad det var du sjöng?"

"Dies irae, dies illae" sjöng kyrkmusen. "Bara nå't jag hörde i kyrkan igår".

"Ett berömt verk" sa tuppen. "Requiem av Wolfgang Amadeus Mozart". Han harklade sig och började deklamera:

"Vredens stora dag är nära, elden då skall allt förtära!"

"Jisses" sa musen och tittade häpet på tuppen.

"Hela världen, skräckbetagen,

skåda skall de stränga dragen

av sin domare den dagen!"

sa tuppen med dånande röst.

"Jisses" sa kyrkmusen igen. "Nåja, det var en bra låt i alla fall. Det var så att man fick lust att dansa!"

"DANSA!" hojtade tuppen. "Det skall jag säga dig, kyrkmus, att på domens dag blir det ingen dans" fortsatte han olycksbådande.

"Vad blir det då?" frågade musen obekymrat.

"Gråt och tandagnisslan! Ånger och ruelle!"

"Jisses" upprepade kyrkmusen. "Vad ska det vara bra för?"

Tuppen fortsatte sin högljudda deklamation:

"Boken öppnas, där står skrivet

vad av alla är bedrivet

i det flydda jordelivet".

"Aha" sa kyrkmusen lugnt. "Och då kommer du att gråta och gnissla tänder."

"Jag tror att mitt leverne är oklanderligt" sa tuppen osäkert.

Musen fnissade.

"men det kanske kan stå något ofördelaktigt där..." fortsatte tuppen.

Kyrkmusen skakade på huvudet. "Det kan du hoppa upp och klappa dig på" sa han.

"Jaså minsann!" sa tuppen ilsket. "Och vad kan det tänkas stå på herr kyrkmusens uppslag då?"

"Mycket dumt" sa kyrkmusen och suckade. "Men det gör inget" fortsatte han. "Vet du tuppen, jag brukar ångra mig med en gång när jag gjort nå't korkat."

"Och?" frågade tuppen.

"Tjaa, då säger jag till vår Herre att nu har jag gjort bort mig igen, sorry."

Tuppen knep ihop ögonen.

"Å då säger han att det är lugnt, jag fixar det" fortsatte musen.

Tuppen gav ifrån säg ett kvidande ljud. Det blev tyst en stund.

"Det förefaller mig ändå osäkert..." började tuppen.

"Om du vill vänta med tandagnisslet tills du har kolat så får du väl det, tuppen" avbröt kyrkmusen. "Skyll inte på mig bara. Vetdu, jag kan en annan låt men den är inte av han Beethoven."

"Mozart" sa tuppen sammanbitet.

"Det enda jag har att lita till en gång,

det är Guds nåd,

Guds gränslösa nåd"

gnolade musen. "Den brukar jag tänka på när det känns risigt. Den där nåden räcker nog åt dej med, tuppen." Han kikade försiktigt på kyrktuppen. "Det gör nog gråsuggorna med. Skulle du ha nåra, eller?"

PROVEXEMPLAR

Får ej

mångfaldigas